

отъ женска страна, кажи че бѣше изгоненъ отъ България.

§ 44. Мичо и Константинъ — Тихо.

Михаилъ неостави дѣца, за туй на царство бѣ провъзгласенъ *Мичо* (1260), който споредъ едни былъ зеть, споредъ други — шурия на Михаила (21). Като сродникъ неговъ, той еше на живота му владѣялъ широки земи въ Тракия по южния склонъ на Балкана, както пише Палаузовъ.

Подиръ заминуванъето на Ростислава, Мичо изведнѣждъ са намѣри помежду много и недоволны партии, които само отъ войската на Мачеванскыя князь имахъ страхъ. Но щомъ тя потегли съ княза си въ Мачва, крамолнытъ боѣри, въ глава на които бѣше нѣкой си *Константинъ Тихъ* или *Тихо* (22), принудихъ Мича да остави Търново и да бѣга съ жена си и дѣцата си въ Мессемврия (1261). На другата година Мичо тайно остава Мессемврия и, съ надѣждъ, че ще му дойде помощъ отъ Ростислава и Унгарытъ, той са еви къмъ Търново, но Тихо го накара пакъ да са върне назадъ въ Мессемврия. Тогава Мичо са обърнъ къмъ Михаила Палеолога да му иска помощъ, и му са ввече да остави на византійцытъ отъ неговытъ владѣнія два крайморскы града Ахило и Мессемврия, ако бы да му помогне да мине на Търновскыя престолъ. И Палеологъ са склонни на драго сърце. Тѣзи два града са обсебихъ отъ

(21) Палаузовъ за второто мнѣние привожда свидѣтели Унгар. Историкъ Феслера и нѣмецътъ Енгель (В. Българ. Книжници отъ 1858, ч. I. бр. 4, стр. 115).

(22) Палаузовъ го има за сърбинъ (виждь пакъ тамъ); Но въ ръкописната Исторія българска на О-ца Паиссия отъ 1762 год. ный намѣрвамы тогава Константина, нареченъ Шишманъ, внукъ Петровъ и Асѣневъ. —